

Confitebor tibi dñe rex: et col
 laudabo te deũ saluatore me
 um. Confitebor nomini tuo
 qm̄ adiutor et p̄tector factus
 es mihi: et liberaſti corpus meũ a p̄di
 tione a laqueo lingue inique: et a labijs
 operantiũ mendaciũ: et in cõſpectu altã
 tium factus es mihi adiutor. Et libe
 raſti me fm̄ multitudinẽ miſericordie
 nominis tui a rugientibz p̄paratis ad
 eſcã de manibz querentiũ animã meã
 et de portis tribulationũ q̄ circumde
 runt me: a p̄ſſura flãme q̄ circumdedit
 me: et in medio ignis nõ sum eſtuatus.
 De altitudine ventris inferi et a lingua
 coinquinata et aperto mendacij. a rege
 iniquo: et a lingua iniuſta. Laudabit vſ
 q̄ ad mortẽ aia mea dñm. et vita mea
 appropinquãs erat in inferno deoſum.
 Circundederũt me vñdiquz: et nõ erat
 qui adiuuaret. Reſpiciẽs erã ad adiu
 toziũ hoim: et nõ erat. Nemo erat sum
 miſericordie tue dñe: et cooperationis
 tue que a ſeculo ſunt qm̄ eruis ſuſtinẽ
 teſte dñe: et liberaſ eos de manibz gẽ
 tium. Exaltaſti ſup terrã habitationez
 meã: et p̄ morte deſluentis deprecatus
 ſum. Inuocaui dñm patre dñi mei vt
 nõ derelinquat me in die tribulationis
 mee: et in tpe ſuperboz ſine adiutorio.
 Laudabo nomẽ tuũ aſſidue et collauda
 bo illud in p̄ſſione: et exaudita eſt ora
 tio mea. Et liberaſti me de p̄ditione et
 eruifſi me de tpe iniquo. Propterea cõ
 fitebor et laudẽ dicã tibi: et benedicam
 noi dñi. Cũ adhuc iunior ſum: priuſq̄
 oberrare queſiui ſapientiã palã in orõe
 mea. Ante tempus poſtulabã pro illa:
 et vſq̄ in nouiſſimis inquirã eã et flo
 rebit tanq̄ prequoroua. Letatũ eſt cor
 meũ in ea: ambulauit pes meus iter re
 ctum: in iuuentute mea inueſtigabam
 eã. Inclinaui modice aurẽ meã et exce
 pi illã. Multã inueni in meipſo ſapiã
 et multũ profeci in ea. Danti mihi ſa
 pientiã dabo gloriã. Cõſiliatus ſum

eni vt facerẽ illã: celatus ſum bonus et
 nõ cõfundar. Colluctata ẽ aia mea in
 illa. et in faciendo eã cõfirmatus ſum.
 Manus meas extendi in altũ et in ſapia
 eius luxit aia mea: et ignozãtias meas
 illuminauit. Animã meã direxi ad illã
 et in agnitõe inueni eam. Poſſedi cũ
 ipa cor ab initio: p̄pter hoc nõ derelin
 quar. Venter meus cõturbatus eſt q̄
 tendo illã: p̄pterea bonã poſſideto poſ
 ſeſſionẽ. Dedit eni mihi dñs linguam
 mercedẽ meã: et in ipa laudabo eũ. Ap
 propiate ad me indocti: et congregate vos
 in domũ discipline. Quid adhuc rei ar
 datis: et quid dicitis in his? Anime ve
 ſtre ſitiũt vehementer. Aperui os meũ
 et locutus ſum. Cõparate vobis ſine ar
 gento ſapientiã et collũ veſtrũ ſubijcite
 iugo eius: et ſuſcipiat aia v̄ra disciplinã.
 In proximo eſt eni inuenire eã. Vide
 te oculis veſtris qz modicũ laboraui: et
 inueni mihi multã requiẽ. Aſſumite di
 ſciplinã in multo numero argenti: et co
 pioſum aurum poſſidete in ea. Letetur
 anima veſtra in miſericordia ei: et non
 cõfundemini in laude eius. Opamini
 opus veſtrũ añ tps: et dabit vobis mer
 cedem veſtrã in tpe ſuo.

Explicat liber Eccleſiaſticus
 Incipit oratio Salomonis

Inclinauit ſalomõ genua
 ſua in cõſpectu totius eccle
 ſie iſrael. et aperuit manũ ſu
 as ad celũ et dixit. Dñe deus
 iſrael nõ eſt filius deus in celo ſurſus: ne
 qz in terra deoſum: q̄ cuſtodia teſtamẽ
 tum tuũ et miaz pueris tuis euntibz in
 cõſpectu tuo in toto corde: ſeruãſ pue
 ro tuo dauid q̄ locutus es illi. et locutus
 es in ore tuo: et in manu tua impleſſi
 q̄ſi dies iſte. Et nũc dñe deus iſrael cuſto
 di puero tuo dauid p̄i meo q̄ locutus es
 illi dicẽs. Nõ derit tibi vir a facie mea
 ſedens in throno iſrael: veruntamen ſi
 cuſtodierint filij tui legẽ meã: et in p̄ce
 ptis meis ambulẽt ſicut ambulauerũt

Prologus

in conspectu meo fideles. Et nunc dñe deus israel. creditū est verbū qđ locut⁹ es puero tuo dauid: qm̄ si vere habitauit deus cū hoibus in terra. Si celū et celi celoz nō sufficient tibi: q̄tomagis domus hęc quā edificauit. Sed respicias ad orationē serui tui et deprecationē orōnis. quā puer tuus orat corā te hodie: vt sint oculi tui sup domū hanc die ac nocte in locū quē dixisti. inuocari nomen tuū: et exaudias orationē quā puer tuus orat in hoc loco. et exaudi precationē pueri tui et ppli tui israel. si orauerint in loco iusto: et exaudias in loco habitatiois de celo ⁊ exaudias ⁊ ppicius sis. si peccauerit vir in te.

Explicit oratio Salomonis Incipit prologus in Elaiam. pphetam.

Emo cū pphetas versibus viderit ee descriptos. merito eos estimet apud hebreos ligari et aliqd simile hęc de psalmis vel optibus salomonis. Sed qđ in demosthenes et Tullio solet fieri: vt pcola scribatur ⁊ comata. q̄ vtq; p̄sa et nō versibus cōscripserūt. Nos q̄z vtilitati legentiū puidentes: interpretationē nouam nouo scribendi genere distinximus. Ac primū de elaiā sciendū. qđ in sermone suo disertus sit: quippe vt vir nobilis ⁊ vtbane elegantie: nec habens quicq; in eloquio rusticitatis admixtū. Unde accidit: vt pre ceteris florem sermonis eius translatio nō potuerit cōseruare. Deinde etiā hoc adijciendū: qđ nō tā ppheta dicendus sit q̄ euangelista. Ita enim vniuersa christi ecclesieq; mysteria ad liquidū p̄secutus est. vt nō putes eum de futuro vaticinari: sed de p̄teritis historiāz texere. Unde conicio noluisse tūc temporis septuaginta interpretes fidei sua sacramēta p̄spicue ethnicis p̄dere: ne sanctum canibus: et margaritas porcis darent: que cum hanc editionē

legeritis ab illis animaduertetis abscondita. Nec ignoro quāti laboris sit pphetas intelligere: nec facile quempiā posse iudicare de interpretatōe: mihi intellexerit ante que legerit. Nos q̄z patere moribus pluri morū: qui stimulantē inuidia: quod cōsequi nō valent respiciunt. Sciens ergo et prudens in flammam mitto manū: ⁊ nihilominus hoc a fastidiosis lectoribus p̄cor: vt quō greci post septuaginta translatores aquilā et symmachū. et theodotionē legūt vel ob studiū doctrine sue. vel vt septuaginta magis ex collatione eoz intelligant: sic et isti saltem vnum post priores habere dignentur interpretem. Legāt prius. et postea respiciāt ne videant nō ex iudicio sed ex odij presumptionē ignorata demnare. Prophetauit autē elaias in hierusalem et in iudea: necdū decez tribubus in captiuitatē ductis ac de vtroq; regno nunc cōmixtum: nunc separatim textit oraculū. Et cū interdum ad presentem respiciat historiāz: et post babilonie captiuitatē reditus populi significat in iudeam: tamen omnis eius cura de vocatione gentium et de aduentu christi est. Quē q̄toplus amatis opaula et eustochiū: tanto magis ab eo petite. vt p̄ obtreccatōe p̄fici q̄ me indefinenter emuli laniāt: ipse mihi mercedem restituat in futuro. qui scit. me ob hoc in pegrine lingue eruditōe sudasse ne iudei de falsitate scripturarū ecclesijs eius diutius insultarent.

Explicit prologus. Incipit argumentū.

e Saias in hierusalem nobili genere ortus est: ibiq; pphetauit. Sub manasse rege sectus in duas partes occubuit. Sepultusq; ē sub quercu rogel. iuxta transitū aquarū quas olim Ezechias rex iacto obstruxerat puluere.

Explicit argumentum.